

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

TEKST VAN J. SCHOONJANS

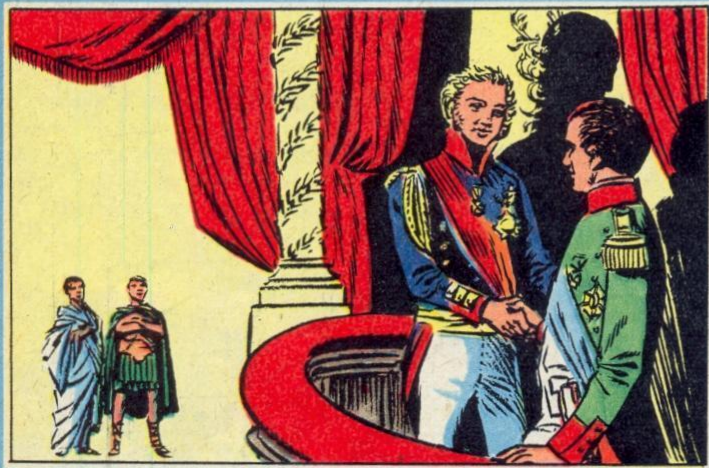
DE AREND IN MOEILIKHEDEN

DE Spaanse oorlog zou voortduren tot de val van Napoleon, d.w.z. gedurende meer dan vijf jaar. Hij zou katastrofaal zijn voor de Fransen, niet alleen omdat Spanje een dor en onvruchtbaar land is bezaaid met bergen, maar ook omdat het Spaanse volk, opgehitst door zijn priesters met een ware razernij voor zijn onafhankelijkheid vocht. Daar diende niet een leger, maar een natie bevochten. En Europa wachtte op het uur der vergelding !...

1. — « GUERILLA »

GEBRUIKMAKEND van de geografische ligging van het land voerden Spaanse partizanen een wreedaardige kleine oorlog — een guerilla — die de Fransen grote verliezen berokkende. Saragossa onderging twee belegeringen. Launes moest de stad straat voor straat, huis voor huis, verdieping voor verdieping innemen. Monniken, vrouwen, kinderen vochten... Lord Wellesley, de toekomstige Wellington, snelde toe aan het hoofd van een Engels leger... Op 21 juli 1808 werd generaal Dupont te Baylen omsingeld, en op 30 augustus moest Juno te Cintra kapitulieren. Dit was ernstig. De Arend was dus niet onoverwinnelijk! De onderworpen landen werden zenuwachtig. Oostenrijk bereidde zich voor op de oorlog...

2. — ERFURT

EEN vijfde coalitie moest absoluut vermeden worden. Een middel: de tsaar er toe bewegen « de tanden te tonen » aan Oostenrijk. Napoleon nodigde Alexander uit te Erfurt. Aldaar vertoonde de Comédie Française « Cinna ». Toen de acteur Talmen zei: « De vriendschap van een groot man is een weldaad der goden », drukten de twee keizers, die in de koninklijke loge zaten, elkaar de hand. Heel de zaal veerde recht om hen toe te juichen...

3. — DE « HINKENDE DUIVEL »

EEN verrader sloop echter in de schaduw van Erfurt rond. Hij hinkte. Het was Talleyrand, ex-bisschop van Autun, die prins van Bénévent geworden was. Hij had met de tsaar geheime onderhouden. Hij gaf hem de raad « voor het welzijn van Europa » zijn bondgenootschap met Napoleon op te geven. Deze was vol vertrouwen naar Spanje teruggekeerd. En hij vernam dat Oostenrijk hem de oorlog verklaard had, en dat de tsaar niet verroerde!

4. — WAGRAM

NAPOLEON deed een aanval op Oostenrijk. Op 22 april 1809 behaalde hij in Beieren de overwinning van Eckmühl en trok Wenen binnen. Hij deed zijn leger post vatten tussen twee armen van de Donau, op het eiland Lobau. Aartshertog Karel kwam hem daar blokkeren. Op 21 mei vocht Napoleon met hem te Essling een strijd uit, die onbeslist eindigde. Op 5 juli verliet hij het eiland en leverde slag met de aartshertog te Wagram. Hij werd overwinnaar na twee dagen strijd.

5. — DE VREDE VAN WENEN

DE toestand was hachelijk geweest. Napoleon dicteerde aan Frans I een zeer hard vredesverdrag, dat getekend werd te Wenen. Oostenrijk verloor de provincies Polen, Tirol, Kroatië en de Dalmatische kust. Daar het land thans geen uitweg meer had naar de Adriatische Zee werd het een tweederangsmogendheid. Napoleon, die zopas zijn huwelijk met Joséphine, die hem geen kinderen geschonken had, verbroken had, huwde met aartshertogin Marie-Louise, dochter van de keizer van Oostenrijk. Zij was 19 jaar. Op 12 maart 1811 werd uit dit huwelijk een zoon geboren, die de titel kreeg van koning van Rome! Het Arendsjong!

